

17 אוגוסט 2017

כ"ה אב תשע"ז

לכבוד: כל מען דבעי.

א.ג.ב

הנדון: גילוי דעת משפטי - בדבר החובה להקליט הדיונים בבתי המשפט למשפחה ובתי הדין!

לעניות כותב גילוי הדעת: חובה על כל אב להקליט הדיון בבתי המשפט למשפחה ובבתי הדין. כידוע קובע ס' 70 לחוק בתי משפט, שם: "איסור פרסומים 70. (א) לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט. (ב) לא יצלם אדם באולם בית משפט ולא יפרסם תצלום כזה אלא ברשות בית המשפט." ס' 70 א' הנו ס' כללי האוסר איסור כללי (אוסר פרסום ואינו אוסר הקלטה) ולאחריו שפע סעיפים שיוצקים תוכן לאיסור, כגון, ס' 70 ב' שמגדיר צילום כאסור (ובדגש על צילום ולא הקלטה). הסבר על ס' כללי.

האם למשל העובדה שציינת כאב כי הנך בסכסוך משפטי עם הגרושה הנה בגדר פרסום אסור? לפי 70 א' התשובה חיובית שעה שברור לנו שאין זה הגיוני ואין זו הכוונה ולכן 70 ב' וכל מה שלאחריו יוצק תוכן ומעניק משמעות לאיסור הכללי.

מנגד, ס' 3 לחוק יסוד השפיטה קובע:

"פומביות הדיון

3. בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק."

מדובר בחוק יסוד וככזה מדרגו גבוה מחוק בתי משפט וכמובן שבעיקרון יסוד.

שתי הזכויות הללו: פומביות הדיון והחיסיון מתגוששות בבתי המשפט למשפחה ובתי הדין.

כידוע השופטים עצמם מפרסמים פסקי דין תוך השמטת שמות הצדדים.

בכך בעצם קובעים את המובן מאליו, מתחייב פרסום על מנת שהציבור יידע כיצד להתנהל מה החוק ומה ההלכות.

אלא שלכך מתווספת, בעיה נוספת. השופטים בבתי הדין ובתי המשפט נוהגים שיטתית תוך אפליה מגדרית וכפי כל המומחים פגיעה אנושה בילדינו.

לילדינו אין פה מלבדנו האבות ולנו קיימת החובה והזכות החקוקה אף לייצגם, ראה מחוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות, שם:

"תפקידי ההורים

15. אפטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות... והסמכות לייצגו."

זאת ועוד:

האפליה הנוהגת בבתי הדין ובתי המשפט והמשפחה, משחיתה יש יאמרו: לחלוטין את השופטים והדיינים.

השחתה זו, כפי שמרבית אם לא כל המתדיינים הגברים חוו, מקרינה גם על תוכן הפרוטוקולים שמשמש פעמים רבות להצניע את חלקם של השופטים באפליה ולהסתיר ולטיח את השחיתות המובנית של הכרת הפנים והטיית הדין ועימם חוסר הצדק בהם הם נוהגים בשיפוט ובמהלך הדין.

יתירה מכך, כל פסקי הדין בהם מוגשות במדינת ישראל ראיות שהושגו לכאורה באופן בלתי חוקי, מתקבלות. לא קיימת 'דוקטרינת פירות העץ המורעל'.

לכן ומן המקובץ:

משום שהאיסור הנו על פרסום ולא על הקלטה.

משום עיקרון היסוד של פומביות הדין.

משום שהאיסור כללי והוגדר בחוק עצמו באופן מסוים כאיסור לצלם והחריג הקלטה.

משום שהשופטים עצמם קבעו כללים לפרסום ומפרסמים.

משום שלא ניתן ללא פרסום לדעת מה הדין והפרסום מחויב המציאות בשל עיקרון שלטון החוק.

ובראש ובראשונה משום:

שבמדינת ישראל, לא קיים עיקרון פירות העץ המורעל, קרי: שראיות שהושגו לכאורה בניגוד לדין: אינן תקפות;

להיפך: משתמשים בהן ולכל היותר נגרע ממשקלן (שזו הערה שיפוטית חסרת משמעות בהתחשב בהקלטות).

ונוכח העובדה שמדובר בעבור האבות והילדים בדיני נפשות והצלת חיים כך ממש!

חובה למי ששומר נפשו ונפש ילדיו להקליט;

ולא לפרסם טרם היוועצות בעו"ד, אך בוודאי להקליט.

פרסום אפשרי ולאחר השמטת כל שמות הצדדים והקטינים (כפי מאמרי הקודם) ורצוי עם ייעוץ משפטי.

להקלטה חשיבות היסטורית במאבק שלנו לשוויון המיזחל.

כמו למשל הודאתו של השופט בר יוסף כפי שהוקלט, כי:

' לבתי המשפט למשפחה אין הכלים להתמודד בנושא המשמורת והמזונות'
וכן: 'כי המומחים הממונים ע"י מערכת בתי המשפט למשפחה יעשו מחיי האב האומלל דייסה!'

בכבוד רב,

ירון מידן	עו"ד,
העמותה	יועמ"ש